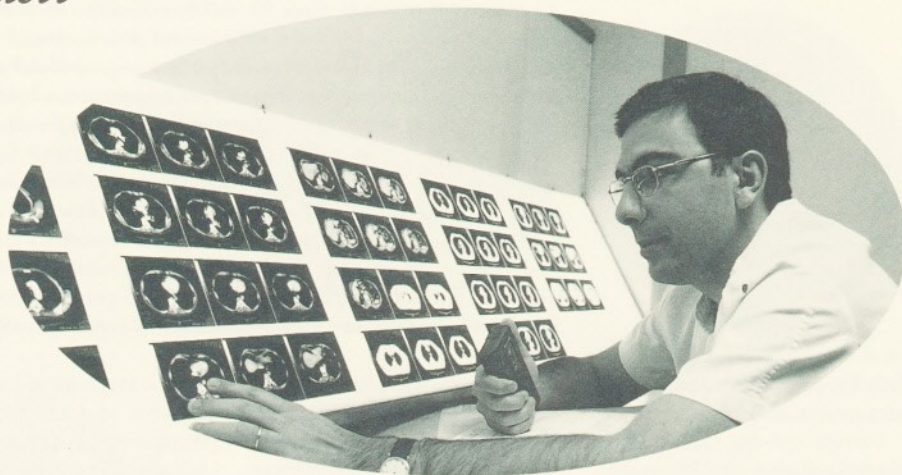

El Dr. Xavier Serres obté el Doctorat amb la tesi *La utilitat de l'ecografia en l'estudi del mediastí*

semblances

El Dr. Xavier Serres i Créixams treballa amb nosaltres des del gener de 1993 en el Servei de Diagnòstic per la Imatge. Al juny de l'any passat va obtenir el títol de Doctorat, amb la tesi "La utilitat de l'ecografia en l'estudi del mediastí", qualificada amb cum laude per unanimitat del tribunal.

La tesi del Dr. Serres va ser qualificada amb cum laude per unanimitat del tribunal.

Aquest treball va ser codirigit pel Dr. Antonio Martínez Noguera, cap de la Secció d'Ecografia del Servei de Radiodiagnòstic de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, i pel Dr. Lluís Inaraja Martínez, cap del Servei de Diagnòstic per la Imatge de l'Hospital General de Granollers.

La recollida de dades es va efectuar a l'Hospital Josep Trueta de Girona, on havia realitzat la seva residència, durant el període comprès entre principis del 1991 i finals del 1992.

L'estudi preliminar de la tesi va ésser premiat en el Congrés Estatal de la Sociedad Española de Radiología celebrat el

juny de 1992 a Torremolinos.

Una de les conclusions més significatives de la tesi és que l'ecografia mediastínica és més sensible que la radiografia de tòrax a l'hora de detectar la presència d'adenopaties en el mediastí.

Aquesta tesi s'ha centrat en pacients adults, i actualment, en el Servei de Radio-

logia, s'està aprofundint en les aplicacions de l'ecografia en l'estudi del mediastí dels infants.

Un exemplar de la tesi ha quedat dipositat a la biblioteca de l'Hospital.

Coral Gómez i Gemma Tintó

Bonsais, la petita gran afició d'en Quim

l'altra mirada

Fa aproximadament quinze anys que en Quim Martínez treballa en aquest hospital. Tothom sap que és auxiliar sanitari i que ha voltat per molts serveis. Tots els qui coneixen en Quim saben que és una persona polifacètica. Té diferents aficions que ocupen una part important en la seva vida. Avui, al llarg d'aquesta entrevista, en Quim em delecta parlant dels seus bonsais.

Quant fa que et dediques a cuidar bonsais?
Fa uns quinze anys, des que treballo aquí, més o menys.

Quin va ser el primer que vas tenir?

Doncs va ser un esqueix de poda d'una altea.

Quants anys té?

El tinc pràcticament des que vaig començar a treballar aquí, o sigui que té uns quinze anys.

Quants bonsais tens?

Aproximadament uns cinquanta. Els tinc a casa i he fet un porxo on he preparat també un sistema de regatge, ja que s'ha de vigilar molt la quantitat d'aigua i també

els components d'aquesta aigua.

La cura del bonsai com a ésser viu és fonamental. Necessita tenir un ambient i una temperatura adequats, un lloc amb llum i vitamines. Si el bonsai no té això es pot morir.

Com has après tantes coses sobre els bonsais?

Bé, les he anat aprenent sobre la marxa, i a part d'això he participat en exposicions i també tinc llibres.

A nivell personal, què et dona aquesta dedicació?

Em dona distracció i, sobretot, satisfacció. Penso que s'ha de tenir una sensibilitat especial per cuidar bonsais. Què en penses? Ets sensible?

Home, doncs... m'agraden molt les plantes, siguin de la classe que siguin; m'agrada cuidar-les i la veritat és que en tinc moltes. Parles amb elles, Quim?

La veritat és que sí que hi parlo a vegades. Hi ha estudis on es demostra que la comunicació amb les plantes les ajuda a créixer i a millorar.

Aquesta darrera pregunta, en Quim la contesta després d'una mirada tímida i un somriure silenciosos. Em diu que li fa vergonya confessar-ho i jo crec que aquest moment de sinceritat és una delícia.

En Quim ha guanyat molts premis i diplomes en concursos i exposicions!

Agraeixo a en Quim la seva bona disposició i col·laboració.

Olga Gómez